

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 9. Pugna ad Fonteniacum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

anno integro obtinuit, quo temporis spa-
tio aliquot Clericos ordinavit; deinde
autem Rege Carolo restauratis viribus
Belgium repetente Remis ultimo valedicere coactus ad Lotharium Imperatorem confugit.

Sæculum IX.
A. C. 842.

Exinde Ebbo ad Sedem suam unquam redeundi spe abjecta recepit Cathedram Episcopalem Hildesheimensem in Saxonia, sibi a Ludovico Rege concessam, Episcopis & Papa consentientibus, ibique usque ad annum octingentesimum quinquagesimum primum, quo obiit, munere Episcopali functus est. Ad conversionem Paganorum incumbibat, & sæpe S. Anscharium Archiepiscopum Hamburgensem in suis ærumnis, quibus in Missionem Suecica premebatur, excitabat & confirmabat.

§. IX.

Pugna ad Fonteniacum.

Ludovicus Rex ab Imperatore parente *Nithard. lib. suo in ultima divisione sola Bavaria 2. in fin.* contentus esse iussus, copiis suis Caroli vires contra Lotharium auxit, & hostilibus fratrum agminibus ad Antiffiodorensem Civitatem sub finem Junii anno octingentesimo quadragesimo primo in conspectu stantibus Ludovicus & Carolus varias pacis condiciones Lothario obtulerunt; quas cum omnes rejiceret, tandem

Sæculum IX. tandem in Festo S. Joannis denunciari
A. C. 842. jubent, nisi eas reciperet, altera luce ho-
 ra secunda ambos ad Dei Judicium (id
 est ad armorum discrimen) provocatu-
 ros. Ergo illa die, Sabbato, vigesima
 quinta Junii prope Fonteniacum pugna-
 tur, & Lotharii copiæ penitus profigan-
 tur. *Lib. 3. init.* Duo Reges in ipso victoriæ cam-
 po deliberarunt an fugientium ex acie
 tergis instarent, statueruntque, fratribus
 & populo Christiano parcere, cum spe-
 rarent, Deo suæ causæ manifeste favente,
 & accepta clade, Lotharium iusta suaden-
 tibus aures daturum.

Diem Dominicam celebrarunt in eo-
 dem loco, & Missa finita cæsos in acie
 amicos hostesve sepelire & faucios cu-
 rare cœperunt. Miserunt quoque qui
 fugientibus Regum nomine veniam of-
 ferrent, si bona fide ad officium redire
 vellent. Reges postea populusque Epis-
 copos consulunt, quid sibi faciendum,
 tot Christianorum necem dolentibus.
 Tum Episcopi, qui exercitus secuti fue-
 rant, conveniunt, & omnibus pensatis
 pronunciant, solius Justitiæ amore pu-
 gnatum fuisse, quod Divini Oraculi ju-
 dicium declarasset. Itaque illos omnes,
 qui aliquid ad hoc bellum vel consilio
 vel opera contulissent, innoxios esse, quod
 eorum ministerio Deus ad voluntatem
 suam implendam usus fuisset. Quem-
 libet

libet vero, cui conscientia objiceret, quod iracundia, odio, ambitione aut aliquo alio pravo affectu rem egisset, oportere secreto confiteri, ut pro gravitate peccati sui a Sacerdote judicaretur. Jejunium vero universale triduanum indixerunt, tum ut peccata sua voluntaria vel subreptitia, aut fratrum suorum occisorum expiarent, tum ut Divinum auxilium in futurum etiam tempus sibi pararent. Hoc jejunium lubenti animo servatum ab omnibus.

§. X.

S. Aldricus pulsus & restitutus.

Inter alias turbas, quæ Ludovici pii obitum secutæ sunt, eodem anno octingentesimo quadragesimo seditio contra Regem Carolum in Provincia Cenomanensi, ad ipsius Ditionem pertinente, commota recensetur. Aldrico Episcopo Cenomanensi semper Carolo Regi, cujus juventutem ne unquam destitueret a Ludovico parente ipsius rogatus fuerat, fidem servante, Sigismundus Abbas ad S. Calasium rebellibus junctus est, ut sententiæ a Ludovico Imperatore ante biennium latæ, qua istud Monasterium Episcopi Jurisdictioni subiciebatur, effectum eluderet. Ausi sunt rebelles ab Aldrico postulare, ut sibi fidem juraret, promittentes, se ea conditione ipsius Di-

Sæculum IX.

A.C. 842.

Gest. S.
Aldr. c. 52.
57. tom. 3.
Caluz. p.
140. 145.

gnita-